

Roliga minnen angående musik

Brev från Agneta Johansson 1924-11-25

Vi hade engagerat John Harrysson med musiker från Sörmlands musik och teater. När dom kom till Frustunagården var alla spelmännens noter kvar i Strängnäs efter en tidigare spelning.

Det löste sig bra. John sjöng ett antal "säkra kort" som dom kunde ändå. Det blev en lyckad inprovisation, för dom äldre kände igen alla sånger. Igenkännandet är en viktig faktor.

En annan gång hade vi Evert Ljusberg på besök. Han drog så fräcka skämt att två nittioåriga rest sig och gick... (Det var om flatlöss mm).

När Gösta Linderholm kom blev han överraska när jag rullade in en boll precis när han sjöng –"Rulla in en boll och låt den rulla". Han kom nästan av sig och skrattade.

Vi hade en underhållning och jag satt bredvid Axel, 90-plussare. Han satt och halvsov i sin rullstol. Den ena musiken avlöste den andra och han rörde inte en fena. Sen spelade man Gärdebylåten och Axel vaknade till, reste sig och tittade efter en dam att dansa med. "Du är från Dalarna va?", sa jag. "Ja det är klart" sa han. Jag vill minnas att vi "stuffade" en stund.

När jag arbetade poängterade jag till artister att det är bra att sluta med en känd och glad sång/musik för det är den sista som "fastnar" och man kan gå och nynna på den hela dagen.

Jag började arbeta med äldre 1973 på Enegården i Järna. Där började jag samla gamla ord och ordspråk. De gamla orden har jag förmedlat till flera häften "Dagamål" av Stig Dillström, Gnesta.

Gamla sörmländska ramsor har jag skickat till Sörmlands museums arkiv. Har också till museet sänt en kopia på "Helmers memoarer", som ger en inblick i tidigt 1900-tal med svält, kloka gummor, orättvisor m.m.

Hälsningar Agneta

Tel 070 492 20 28

30/10 -24

Hej igen!
Här kommer lite mera.

- Böckerna med handskrivna visor.
- Band med Olle Ljung
- Skönhetstävling, finns på band också
- Variant av visan "Du skall få kalsonger blå"
- Band med Jvar Norin, sång och Göte Eriksson, dragspel, från Radio Sörmland inspelat -77.
- Band från Sångcirklar på Frustunagården

Mälsningar
Agneta Johansson
Märdstigen 13
64632 Gnesta

Tel. 070 - 4922028

Band

Sångcirkel på Frustunagården - 94
med Stina Bernelind, gitarr

Byssan lull

Gärdebylåten

Jgelköttaskinnet

Den första gång jag såg dig

Amanda Lundbom

Rosa på bal

Flottarkärlek

Barndomshemmet

Det var dans bort i vägen

alla

Som stjärnor små

Jag längtar till Italien

Flickorna i Småland

Hej och hå Jungman Jansson

Per Pers i Vänge *

En kvanting träder (Kväsar-
valsen)

Värnamovisan

Stina

* jfr. med Per Persas härmedel
sid 44 i Kalsonger blå

~~Mimns med musts o. Länk~~

Band

Sångcirkel på Frustunagården -93
med Berit Svanberg, cittra

När det våras ibland bergen
Jungfrun på Jungfrusund
Kalle på spången
Nidälven

Olle Ljung: Stora fötter

Helmer Johansson: Lucia, dikt.

Hemmets jord (alla verser, fattas en i Kalsonger
Skönhetsstävlan ^{blå})

Helmer Johansson: 2 dikter

Olle Ljung: Bonndrängens klagan (Kära
oxen knälla sakta)

Elvira Madigan

Tryggare kan ingen vara
Sveriges flagga

Ikväll ska vi skämta o sjunga
Kostervalsen

Bättre och bättre dag för dag
Ett glatt humör

Helmer Johansson: En gammal man, dikt
Man ska leva för varandra.

Skönhetsstävlan (på band med
Melodi: J Apladalen i Värnamo Berit Svanberg)

En dag jag läste uti Kuriren
att skönhetsstävlan det skulle bli en
Karl-Johan sade på detta vis:
Res genast dit, du tar första pris!

Jag reste dit - där fanns damer många
en del var korta, en del var långa.
En del var tunna som hyvelspån
ja, klädera nötte de nog inifrån...

Men domar'n sade: - Min lilla stumpa
du är för rund om din lilla rumpa!
Då vart jag arg och sen gick jag ut -
för mig var tävlingen redan slut...

Karl-Johan mötte mig där bakom knuten.
Han sa: Den domar'n ska jag slå på truten!
Du är det vackraste som jag sett...
(För min Karl-Johan han älskar fett!)

Text: Lydia Sander

Mel.: Lafolian

Nedskrivet 93 10 09 av
Berit Svanberg

Variant av

Du skall få kalsonger blå
(fått den av en dam från Värmland)

Du skall få kalsonger blå
med små vita prickar på
Bara jag får söva
fem minuter bakom röva

Oh nej, oh nej, det får du ej
du vill bara pilla mej,
pilla mej på någe
tänk om morsan såge...

Gnesta är en bra station,
Har sin egen restration
Jämte särskilt postkontor!
Utom alla statens drängar
Bor där fyra, som gör sängar,
Fyra ock som gör i skor,
Fem som säljer sill och snus
Tre som bygger timmerhus.
Två som bakar.
En som rakar,
En som botar sjuka djur,
En som lagar gamla ur,
En som håller skjuts och hästar.
Tre syr byxor, rockar, västar,
Tre som uppå järnet släggas,
Två slår bruk på husens väggar,
~~En som hus och skåp och målningar,~~
Tre som föder sig med nålar
En fabrik för säkra stiekor
En som sköter sprund och svickor
Uti eget bryggeri:
Mjölken fås från mejeri.
Två kan laga vad som felar
Uppå gamla slitna selar,
En sömnyamöblen stoppar,
En förtenner kärl av koppar,
Och som det plär följas åt,
Gör han ock i bleck och plåt.
En kan göra pappersrosor,
En fabrik för näverdosa.
Fotografisk atelier,
Säg vad kan man önska mer?
Låge huser blott i rad
Kunde Gnesta snart bli stad.
Går man bortåt blott en bit,
Bakar man på garverit.
Gnesta växt på 17 år,
Och den dagligt framåt går:
Men fast mången där är pank
Finns det ändå Enskild Bank.

VISA OM BEVÄRINGARNA SOM DRUNKNADE 1880

Hör upp alla gossar ty orden lyder så,
att andra klassens ynglingar till Malmahed skall gå
Den 21 juni för att där tas emot
av löjtnanter, kaptener samt även av major

Majoren gör en övning vartill löfte han ej har
ty det var ingen order från Kongl General
Men för befälets nöjen fick vi marschera fram
Till Ådö land vid Båvens strand
om aftonen vi hann

I människor besinna hur skulle det se ut
En färja full av människor sjönk ned i havets djup
De ropade om hjälp, tog varandra i sin famn
De höllo fast i döden tills man draggat dem i land

Sen blev det måttlig dager på hemväg vi oss gav
Med sorgset mod betraktade det ödsliga hav
Där våra krigskamrater fått kämpat till sin död
Vi kunde dem ej hjälpa i denna stora nöd

Jag själv fick gå och städa i förrådet
där de låg
De 17 bleka ynglingar på en och samma bår
Med stora blomsterkransar på kista
en och var
Och varje ynglings öga av tårar sorgset var

CARL GUSTAF ANDERSSON
Tomtebo, Sparreholm.

Född 28 aug. 1858 i Västerljung, Södermanlands län. Häradsdomare, f. d. lantbrukare. Styr.-led. och kontrollant i Södermanlands Ensk. Banks avd.-kontor i Sparreholm, f. d. skiftesgodeman, f. d. ägo-

Min farfars far.
Han var med vid
tillfället och skrev
enligt min släkt
den här versionen
av Ådö-visan.
Bror till Anders
Andersson i Lästringe,
riksspelmannen.

delningssamfundsmannan. f. d. överförmyndare f. d. led. av kom.- fullmäktige
i Hyltinge socken

Bonndrängsvisa från Östergötland
upptecknad av Agneta Johansson ca. 1991
Sjöngs av Märta Anderssons bror Jvar Norin på 20-talet.
(Märta bodde på Frustunagården, Gnesta)

1. En bonndräng här på jola, han har det hiskligt bra
först uppe före sola, han e för varje då.
Nog har han husrum gratis, och maten likaså
men spiksill och potatis, nog bönder bäst bestå.
2. Med pigan under armen, till staden reser jag
så oskullfull i barmen, jag e och vet ni vad.
Jag henne bjur på resan, och är hon riktigt snäll
så ska jag henne köpa en marknads-karamell.
3. Och sen gör jag affärer, ty marknadsdan är slut
jag köper ibland annat en karamellerstrut.
Sen köper jag mig byxor, en mössa och en blus
och ett par svenska stövlar, och så ett skålpund snus.
4. Och nu är slut på året, och nu jag tjänst har bytt
om jag ej bättre får'et, så flyttar jag på nytt.
Om när gång glädjen felar, och sorgen faller på
en liten bit jag spelar, på mitt klaver ändå.
5. Men nu hörs oxen brumma, och hästen vill ha hö
och Stina mjölkar korna, jag säger er adjö.
Om någon lyster veta, vem visan haver gjort,
Så är det Bjälbo-drängen, som kommit till vår ort.

Gnestavisan

Från en revy på 30-talet.

Till mig sa en pastor uti Gnesta:
Välkommen till oss på en bönestund
vi har det trevligt för det mesta
välkommen in i vårt förbund.

Om man gör ett och annat snedsprång
folk säger ingenting blott man är frätst.
Bara man sjunger hallelulja
får man göra precis va som helst.

En handlare ringde upp en annan
här i Gnesta och inställsamt sa
vi höjer till tre och femti kannan
för se linolja måste dom ju ha.
Sen sa han frankt till sina kunder
en tolvskilling prutar jag för jag är frälst.
Bara man sjunger hallelulja
får man göra precis vad som helst.

En husvärd bland Gnestas största pampar
som tycker att han om halva Gnesta rår.
Till kyrkan han varje söndag trampar
för att psalmversa få på själens sår.
Sen går han hem och höjer hyran
själen för sjutton gubbar är ju frälst.
Bara man sjunger hallelulja
får man göra precis vad som helst.

Vintervisa
Melodi= Bellmansro

Från Märta Andersson
Frustunagården Gnesta
ca. 1991

Det var en afton när stormen ven
och vinterkylan låg på var gren
var blomma vissnat var fågel flytt
och markens grönska i snö förbytt.

En blick till himlen jag sände då
vad än var klar då, vad än var blå
mångtusen stjärnor jag tindrat såg
som lyser seglaren på mörkblå väg.

En liten stjärna jag tänkte där
ett ljus om natten för seglarn är
så vill jag lysa min älsklings spår
och bli hans stjärna varhelst han går.

Om allt i världen känns tungt o kallt
för vännen vill jag dock vara allt
lik vinden sopar var blomma ren
min kärlek trotsar förgängelsen

Nu är det midnatt för länge sen
min lampa slocknar jag är allén
med tårfullt öga och bröst mot bröst
jag slumrar in i hans famn så sött
med tårfullt öga och bröst mot bröst
jag slumrar in i hans famn så sött

En skämtvisa

Nerskriven av en man född 1904 i Gryts socken
i Södermanland.

Jag var inte gammal när jag kom till världen
å' laska laska
de svepte mej i traser å' ga~~r~~ mej
é flaska flaska

- Refr. J början kunde jag rakt inte met
men sen gick det bättre bara jag vande mej vet

En morsa hade jag hon hette Emma Kristina Johanna
Beata Beata
med stort besvär hon lärde mej att
prata prata

- Refr. J början...

Sen blev jag större å' de till skolan mej
sände sände
där slogs de med rotting och ris i min
ände ände

- Refr. J början...

Sen blev jag stor å' mej lärde att
snusa snusa
då fick jag både spy å'
nysa nysa

- Refr. J början...

forts →

forts. En skämtvisa

Så fick jag en fästmo ä' hon hette
Rosa Rosa

hon kalla mej älskling ä' drog mej i
nosa nosa

- Refr. J början...

Barnvisa

Från min mamma på 50-
talet.

Det satt en katt på en nässeltapp
brevd vägen (2 ggr.)

Då kom en råtta och gjorde
katten förlägen (2 ggr.)

Ramsa från Östergötland

Bonden står på fem och tjugo (100-pinnars harv)
ropar på kurravalla (jungfrun)

att hon ska släppa ut rännebläsa (hunden)
för flinkefleje (räven)

han kommer och tar dagvetet (tuppen)
som står på åkebotan (gödse(stacken).

"Drängens bordsbön" från Östergötland

Tack för mål och mätte

mätte andra snart komma etter

inte för de mycke va

inte för ja mer ville ha

men hade're mer vari

hade ja mer villa havi.

Bakvändvisa Från min mamma på 50-talet

1. Jag brukar ej narras, på mig kan ni lita
nyss såg jag två negrer, så vita som krita
och jag kan berätta.

den ene var längre än kyrktornet hemma
den andre var platt som en spätta.

Refräng: Hej di de lum dej, hej di de lum dej
den andre var platt som en spätta.

2. Där nere vid floden, i regn och i dimma
ett städ och en kvarnsten, i vattnet sågs simma
och standom så dök dom

vid midsommartiden då floden var frusen
då kom det en groda och slök dom

Refräng: Hej di ...

då kom det en groda och slök dom.

3. Och träden därhemma, ja tro mig på orden
har roten i vädret, och kronan i jorden
och hästarna skälla

och kossorna jamar och grisen han gal
och råttan tar katten med fälla.

Refräng: Hej di ...

och råttan tar katten med fälla.

forts. Bakvändvisa

4. Jag flög en fluga, mot trevåningshuset
så väggar och fönster och tak, föll i gruset
men skräddargesällen

kröp upp på sitt bord, och tog fram nål och tråd
och sydde hop huset till kvällen.

Refräng: Hej di...

och sydde hop huset till kvällen.

Drängen var så glad...

Jag är så glad, sa drängen, att jag har fått igen
min syn, förr kunde jag inte se smöret på brödet, men
nu kan jag se kyrktornet genom ostskivan...

Melodi: Elvira Madigan

KAFFE-VISAN

Vid bordet satt i enkla stugan
tanten vid sin tomma kopp.
Ängsligt surra lilla flugan.
Kaffe ges ej mer med dopp.

Tre hekton bönor fås per månad
till att koka kaffe på.
Skamligt är att bli så hånad
det blir koppar trettitvå.

Kort på bönor kort på bullar
kort till socker har man gjort.
Om man sig i stoftet rullar
genast blir det nöjeskort.

Ej kafferepens sköna stunder
tanten mera njuta kan.
Klagan hörs i våra lunder
värk man får i kaffetand.

Tänk om vi skulle ta och resa
dit ej kaffekorten finns.
Gulaschbaron fick här då jäsa
som en äkta jobbarprins.

Ja kanske resan ges av staten
till Brasiliens sköna land.
Själva hålla vi oss maten
hela vägen ända fram.

Där kan vi bönor själv plantera
dricka kaffe dag och natt
apelsiner finns ej mera
utan kort och utan skatt.

→
+ 1 till
upp och ner.

Kaffevisan

Mel: Apladalen

Vi dricker kaffe i alla väder,
I både större och mindre städer,
i små samhällen och byalag
vi dricker kaffe varenda dag,

Vi dricker hemma,
vi dricker borta,
ibland vid långbord
ibland vid korta
Vi dricker inom och utomhus
och gillar kaffe långt mer än snus.

Den 1:a koppen är alltid toppen,
och den vi dricker till sista droppen.
De goda tingen ju dock är tre,
så drickes påtår och tretår med.

Ett sparsamt släkte vi aldrig varde.
Vi dricker kaffe för 7 miljarde
vi dricker mer än arab och turk
vi stänger aldrig vår kaffeburk.

Hej Arne

Nu har jag skrivit
ner lite visor och
några ramsor från
Östergötland.

Hoppas de kan vara
till glädje.

J Båkvändavisan
finns "n" ordet med,
men det är så jag →

har lärt mig den.
Hör gärna av dig
om du undrar något.
(melodier t. ex.).

Målsn.

Agneta Johansson

tel. 070-4922028

Avs: Agneta Johansson
Märdstigen 13
64632 Gnesta